

3) Формирование в организационной структуре предприятия центров координации и ответственности, которые будут курировать достижение поставленных перед налоговым менеджментом задач.

Также необходимо принимать во внимание, что налоговое управление, как бизнес-процесс, способен создавать и свои риски (финансовые, организационные, ресурсные).

Это те финансовые потери и негативные последствия, которые могут возникнуть в связи с организацией и реализацией мер налогового управления (в связи с повышением уровня квалификации работников, а также информационным обеспечением)

Поэтому потенциал и опыт кадрового ресурса, контроль рисков в этом бизнес-процессе должны быть на очень высоком уровне.

Важным критерием принятия решения о необходимости организации, хозяйствующим субъектом корпоративного налогового менеджмента путем привлечения к сотрудничеству независимого эксперта и создания в структуре соответствующего отдела, по общему правилу, является уровень налогового бремени организации [5, с.15].

Чем выше налоговое бремя для организации, тем эффективнее будут затраты хозяйствующего субъекта по организации отдела налогового менеджмента, тем выше цена принимаемых управленческих налоговых решений.

В современных условиях функции корпоративного налогового управления часто выполняют не налоговые специалисты, а бухгалтерия, которая не нацелена на оптимизационные налоговые меры и не обладает должной квалификацией в области налогов. Отсутствие в организации центра ответственности и координации налогообложения может привести к серьезным налоговым последствиям и финансовым потерям.

Список использованных источников

1. Исаева А.Ю. Этапы развития категории корпоративного налогового менеджмента в России: / А.Ю. Исаева // ВАК: Управление экономическими системами. – 2012.- 158 с.
2. Карп М.В. Налоговый менеджмент: учеб. для студ. вузов / М.В. Карп. - М.: ЮНИТИ, 2012. - 477 с.
3. Павлова Л.П. Проблемы совершенствования налогообложения в РФ. Финансы. 2014. № 1. С. 23.
4. Состав инструментария организации корпоративного налогового менеджмента / М.К. Аристархова, А.А. Гунекова // Актуальные проблемы налогообложения и развития в ключевых сферах экономики: Материалы межрегиональной научно-практической конференции. – Пенза: изд-во ПГУ, 2013, – с. 18-24.
5. Хотинская Г.И. Налоговый менеджмент и его эффективность / Г.И. Хотинская // Финансовый менеджмент. – М., 2015. - № 2. - с. 3-21.

Бессікало В.Д.

студентка

Національний університет «Львівська політехніка»,

м. Львів, Україна

ДОКУМЕНТУВАННЯ ЕКСПОРТНИХ ОПЕРАЦІЙ: НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Зовнішньоекономічна діяльність у сучасних умовах розвитку економіки України є важливою сферою господарської діяльності. За останні роки обсяги експортних операцій зросли, особливо стрімко розвивається напрямок надання експортних послуг в транспортній

та ІТ сферах. Тому питання організації бухгалтерського обліку таких операцій потребують додаткового роз'яснення.

У законодавчій сфері прийнято ряд змін щодо організації співпраці із іноземними контрагентами, які передбачені у Законі України «Про внесення змін до деяких законів України щодо усунення адміністративних бар'єрів для експорту послуг» [1]. Особливості закону полягають в тому, що він значно спрощує як саму процедуру укладення зовнішньоекономічних договорів у сфері послуг і відміння валютний контроль для операцій щодо експорту послуг та полегшує ведення бухгалтерського обліку та формування фінансової звітності.

Зокрема, зміни щодо експортних операцій було внесено до таких Законів України:

1. «Про зовнішньоекономічну діяльність» [2] – зовнішньоекономічний договір можна укласти не тільки в письмовій, а й електронній формі – зовнішньоекономічний договір може бути укладено або шляхом прийняття публічної пропозиції про угоду (оферти), або шляхом обміну електронними повідомленнями, або в інший спосіб, зокрема, шляхом виставлення рахунка (інвойсу) за надані послуги, у тому числі в електронному вигляді.

Таким чином, первинні документи можна тепер укласти і в електронній формі. Однак останнє означає, що первинні документи, складені в електронній формі, застосовуються у бухгалтерському обліку за умови дотримання вимог законодавства про електронні документи та електронний документообіг. Головне, щоб інформація в документі не перешкождала можливості ідентифікувати особу, яка брала участь у здійсненні господарської операції, і містила дату його складання, назву підприємства, від імені якого складено документ, зміст та обсяг господарської операції [3]. Також слід зауважити, що рахунок-фактура (інвойс) підписується лише виконавцем послуг, у тому числі з використанням електронного підпису автора або підписом, прирівняним до власноручного підпису відповідно до Закону України «Про електронний цифровий підпис» [4];

2. «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті» [5], згідно із яким, банк буде знімати операцію (експорт послуг, експорт прав інтелектуальної власності) з контролю за наявністю рахунку-фактури (інвойсу). При цьому, банки мають право вимагати від резидентів перекладу на українську мову складених іноземною мовою документів, у тому числі рахунку-фактури (інвойсу), крім викладених англійською мовою, а також викладених іноземною мовою з одночасним викладенням українською (англійською) мовою. Тобто, будь-які послуги, які надаються резидентами України нерезидентам можна оформлювати тільки рахунками-фактурами (інвойсами). Виключення становить експорт робіт та експорт транспортних послуг, для яких залишається необхідність складання акту наданих робіт (акту надання транспортних послуг);

3. «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [6] – виключено положення про те, що первинний документ є документом, який підтверджує факт здійснення господарської операції. Статус первинного документу (до якого відноситься, зокрема, і акт наданих послуг, виконаних робіт, тощо) зводиться тепер тільки до того, що цей документ буде містити відомості про господарську операцію. До того ж, місце складання первинного документа вже необов'язково зазначати [7].

Постійні зміни відбуваються також у частині розрахунків в іноземній валюті, а саме строків отримання виручки та розміру обов'язкового продажу на міжбанківському валютному ринку України надходжень в іноземній валюті із-за кордону на користь юридичних осіб. Так, згідно із Законом України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті» [5] передбачено, що розрахунки між резидентом-експортером та нерезидентом не повинні перевищувати строк 180 календарних днів з дати митного оформлення експортної продукції. За порушення цього терміну, за кожен день прострочення стягується пеня у розмірі 0,3 % від суми неоподаткованої виручки в іноземній валюті

перерахованій в національну валюту за курсом НБУ на день виникнення заборгованості. Оскільки виручку від експортних операцій підприємства отримують в іноземній валюті, то згідно із Постанови Правління Національного банку України «Про врегулювання ситуації на грошово-кредитному та валютному ринках України» [8], підприємствам-експортерам після отримання грошових коштів від зарубіжного контрагента дозволяється зберігати на рахунках в банку тільки 50 % іноземної валюти, а 50 % автоматично підлягають обов'язковому продажу на міжбанківському валютному ринку України.

Отже, прийняті законодавчі зміни значно спростять співпрацю українських експортерів робіт (послуг) з іноземними контрагентами. Вітчизняним виконавцям послуг на експорт більше не доведеться вимагати від іноземних замовників необхідність підписання зовнішньоекономічного договору виключно у паперовому вигляді, окремо пояснювати необхідність складання акту виконаних робіт/наданих послуг разом із інвойсом, а також нести додаткові витрати на пересилку вказаних документів.

Список використаних джерел

1. Про внесення змін до деяких законів України щодо усунення адміністративних бар'єрів для експорту послуг: Закон України від 03.11.2016 р. № 1724-VIII [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1724-19>
2. Про зовнішньоекономічну діяльність послуг: Закон України від 16.04.1991 р. № 959-XII [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/959-12>
3. Президент підписав Закон про полегшення експорту послуг / Газета «Бухгалтерія. Право. Податки. Консультації» [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.buhgalteria.com.ua/Hit_ua.html?id=4981
4. Про електронний цифровий підпис: Закон України від 22.05.2003 р. № 852-IV [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/852-15>
5. Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті: Закон України від 23.09.1994 р. № 185/94-ВР [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/185/94-%D0%B2%D1%80>
6. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
7. Сотник Т.Є. Експорт послуг по-новому або для кого відмінено складання ВЕД договорів та акту приймання – передачі послуг в паперовій формі [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://legal-maximum.com/uk/blog/eksport-poslug-povovomu/>
8. Про врегулювання ситуації на грошово-кредитному та валютному ринках України: Постанова Правління Національного банку України від 13.12.2016 № 410 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v0410500-16>

Боярчук О.О.

магістр

Національний лісотехнічний університет України
м. Львів, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ ОПЕРАЦІЙ НА РАХУНКАХ У БАНКАХ

Сучасний стан розвитку економіки України характеризується такими негативними рисами, як криза платежів, погіршення платоспроможності підприємств, значний розмір заборгованості підприємств перед партнерами, державою і своїми працівниками. Одна з причин цього — недостатнє володіння керівництвом методами управління грошовими